

Sygn. akt I C 1824/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 grudnia 2014 roku

Sąd Rejonowy w Bielsku Podlaskim I Wydział Cywilny

w składzie następującym :

Przewodniczący: SSR Anatol Ławrynowicz

Protokolant: Monika Kosobko - Derehajło

po rozpoznaniu w dniu 18 grudnia 2014 roku w Bielsku Podlaskim

na rozprawie

sprawy z powództwa S. G.

przeciwko M. S. (1)

o zapłatę

I Zasądza od M. S. (1) na rzecz S. G. 4000 złotych (cztery tysiące) z ustawowymi odsetkami w wysokości 13 % w stosunku rocznym od dnia 15 października 2014 roku do dnia zapłaty.

II Zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 200 złotych tytułem zwrotu opłaty sądowej od pozwu i 617 złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

III Wyrokowi w punkcie I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

I C 1824/14

UZASADNIENIE

S. G. wnosił o zasądzenie od M. S. (1) 4000 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia doręczenia pozwu pozwanemu do dnia zapłaty oraz wnosił o obciążenie go kosztami procesu. Z uzasadnienia pozwu wynikało iż wywodzi on swoje roszczenia w fakcie nierespektowania przez pozwanego warunków umowy zawartej dnia 4 czerwca 2014 roku, w której powód zobowiązał się do naprawy w czasie określonym samochodem stanowiącego własność powoda.

M. S. (1) w odpowiedzi na pozew uznał pozew w całości i wnosił o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego zwrotu kosztów procesu, przyznał iż nie respektował w pełni warunków zawartej umowy albowiem nie naprawił auta i potwierdził istnienie uszczerbku majątkowego po stronie powoda związanego z utratą wartości auta uszkodzonego na skutek deliktu i nie naprawionego.

Sąd Rejonowy ustalił i zważył co następuje:

Bezsporne jest że powód zlecił w kwietniu 2013 roku dla pozwanego prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą (...). (...)naprawę samochodu marki B.o numerze rejestracyjnym (...). Okazało się że pod koniec maja 2013 roku, że samochód powierzony pozwanemu do naprawy uległ wypadkowi pod koniec maja 2013 roku we wsi M.na skutek użycia (bez związku ze zleconą naprawą M. S. (1)) przez pracownika zatrudnionego w firmie pozwanego. (...)znacząco uszkodzone w wyniku wypadku i niezdatne do dalszej jazdy zostało odholowane na parking strzeżony. Poszkodowany wniósł pozew żądając odszkodowania w kwocie 6000 złotych obejmującego koszty holowania, opłaty parkingowe oraz

pokrycia kosztów naprawy auta (sygn. akt (...)). Dnia 4 czerwca 2014 roku strony zawarły ugodę (k 37 akt (...)) na mocy której w celu polubownego załatwienia sporu pozwany zobowiązał się, że dokona naprawy samochodu w terminie do 27 czerwca 2014 roku i przywróci go do stanu sprzed wypadku , pokryje we własnym zakresie koszty części zamiennych i robocizny. Powód ze swej strony cofnie pozew, strony wzajemnie znoszą koszty procesu i koszty zastępstwa procesowego.

Warunki ugody nie zostały dotrzymane przez pozwanego, auto w uzgodnionym terminie nie zostało przywrócone do stanu sprzed wypadku, nie nadaje się do eksploatacji. Pozwany miał naprawę oferował powodowi zapłatę sumy pieniężnej stanowiącej w jego ocenie różnicę między wartością pojazdu sprzed i po wypadku. Ostatecznie pozwany wydał powodowi auta uszkodzone i nie naprawione, zaś S. G. od ugody odstąpił żądając naprawienie szkody.

Powyższe ustalenia faktyczne znajdują potwierdzenie w dokumentach k 7-30(ugoda z dnia 4 czerwca 2014 roku, wezwanie do wykonania zobowiązania, oświadczenie o odstąpieniu od ugody, opinia techniczna opracowana na zlecenie powoda przez T. L., faktury VAT wystawione za usługi transportowe, za opłaty parkingowe), k 36 (pismo pozwanego do powoda z dnia 26 sierpnia 2014 roku), w aktach sprawy (...)Sądu Rejonowego w B., w zeznaniach świadków T. L., M. S. (2) i J. A.(k 53-54), a także w przyznaniu istotnych okoliczności faktycznych przez powoda i pozwanego dotyczących okoliczności powstania szkody, zawarcia ugody i nierespektowania jej warunków przez pozwanego oraz potwierdzenia uszczerbku majątkowego w samochodzie stanowiącym własność S. G.powoda i pozwanego (k 52-53).

Z relacji świadka T. L. wynika iż istnieje rozbieżność pomiędzy wartością pojazdu powoda sprzed szkody w stosunku do jego wartości aktualnej, że naprawa pojazdu pochłonie znaczące wydatki i że „ przy takich kosztach co wyliczone” naprawa będzie nieopłacalna. Zeznania świadka w pełni korespondują z treścią opracowanej przez niego na zlecenie powoda opinia techniczna. Dokument o charakterze prywatnym (k 13-30) wskazuje na zakres uszkodzeń i koniecznych napraw. Pojazd w stanie w jakim został poddany oględzinom był uszkodzony i niekompletny. Koszt naprawy przy użyciu oryginalnych części wynosi 26.613,87 złotych brutto przekracza jego wartość rynkową.

Zeznania świadka J. A. nie istotnego do sprawy nie wniosły. Relacja T. S. w znacznej części dotyczą uszkodzeń pojazdu powstałych do momentu zlecenia jego naprawy w kwietniu 2013 roku do czasu jego uszkodzenia w wyniku kolizji przez pracownika firmy pozwanego. Wskazują na wcześniejsze mechaniczne naprawy samochodu. Okoliczności i zakres naprawy do jakiej zobowiązał się pozwany w warunkach ugody zawartej 4 czerwca 2014 roku w zeznaniach świadka są opisane lakonicznie i w istocie można jedynie wnosić iż auta nie zostało do dnia dzisiejszego naprawione i przez to ma niższą wartość aniżeli wedle stanu przed wypadkiem. Nie znalazła potwierdzenia w relacji świadka lansowana przez M. S. (1) teza że powód w jakikolwiek destrukcyjny sposób wpływał na realizację przez niego warunków ugody.

Pozwany jak sam przyznał „ prowadzi warsztat samochodowy od 6 lat, ma bardzo dobre rozeznanie na rynku samochodowym” (k 54). W tym kontekście jego ocena uszczerbku majątkowego mając na uwadze wyniki dotychczasowego postępowania dowodowego jest w pełni wiarygodna. Strony przyznały iż postępowania przed Sądem Rejonowym w B.w sprawie sygn. akt (...)potwierdziło iż K. Ś.– zatrudniony w firmie pozwanego – uszkodził auto w wyniku zdarzenia drogowego.

Na podstawie przyznania stron (k 35) należy wnosić iż rozważały one, w tym także po upływie terminu naprawy pojazdu określonego ugodą refundację powstałej szkody do wysokości „ kilku tysięcy złotych” jako różnicy wartości samochodu przed i po szkodzie. Ostatecznie stanowisko wyrażone w pozwie odnośnie wysokości szkody i w odpowiedzi na pozew są zbieżne do kwoty stanowiącej wartość przedmiotu sporu tj. 4000 złotych z zastrzeżeniem iż zdaniem pozwanego kompensuje powstałą szkodę w całości, zaś w ocenie powoda wartość ta musi być zweryfikowana.

Uznanie powództwa jest aktem dyspozycyjności materialnej pozwanego, który za zasadne uznaje zarówno roszczenie powoda, jak i przyznaje uzasadniające je przytoczone przez powoda okoliczności faktyczne, a w konsekwencji godzi się na wydanie wyroku uwzględniającego żądanie pozwu (wyrok SN z dnia 14 września 1983 r., III CRN 188/83, OSNC 1984, nr 4, poz. 60). Jest to stanowcze, bezwarunkowe oświadczenie woli i wiedzy pozwanego (wyrok SN z dnia 1

czerwca 1973 r., II CR 167/73, OSNC 1974, nr 5, poz. 94). Pozwany w danym wypadku nie przeczy podstawie faktycznej żądania.

Sąd jest związany uznaniem. Obowiązany jest jednak dokonać oceny, czy czynność ta nie jest sprzeczna z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa. Ocena, czy zachodzi niedopuszczalność uznania powództwa, powinna nastąpić w zasadzie wyłącznie w świetle materiału procesowego znajdującego się w aktach sprawy. Wskutek uznania przewodniczący zamyka rozprawę (art. 224 § 1) i wydaje tzw. wyrok z uznania, uwzględniający powództwo w zakresie objętym uznaniem i zaopatruje go z urzędu rygiorem natychmiastowej wykonalności (art. 333 § 1 pkt 2), o ile wyrok jest zdatny do wykonania w trybie egzekucji.

Odnosząc powyższe cytowane głosy komentatorów prawa i orzecznictwa do realiów niniejszej sprawy uznanie pozwu przez M. S. (1) nie nasuwa obiektywnie by było sprzeczne z prawem, zasadami współżycia społecznego bądź zmierzało do obejścia prawa. W okolicznościach sprawy powód miał prawo odstąpić od ugody (art 917 kc, art 493 § 1 kc) i żądać naprawienia powstałej szkody (art 363 § 1 kc).

Jak wyżej wspomniano uznanie pozwu stanowi przyznanie przytoczonych przez powoda okoliczności faktycznych dotyczących w szczególności niewykonania zobowiązania jakie wziął na siebie pozwany podpisując ugodę naprawienia szkody do wysokości, która w świetle zgodnych oświadczeń stron nie budzi wątpliwości. W tej sytuacji wnioski powoda o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego z zakresu techniki samochodowej i szacowania pojazdów samochodowych sąd oddalił jako że ma datę zamknięcia rozprawy (art 316 § 1 kpc) fakty mające dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art 227 kpc) wynikają wprost z przyznania stron, które nie budzi wątpliwości interpretacyjnych i ma walor dowodu (art 229 kpc).

Na podstawie art. 98 § 1 kpc i § 6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu sąd orzekł o kosztach procesu wedle zasady odpowiedzialności za wynik procesu. Wbrew sugestiom pozwanego swoja postawa niewątpliwie wywołał on stan konieczności wszczynania postępowania sądowego w celu dochodzenia słusznych roszczeń.

Sędzia.